

AMENDAMENTE RESPINSE LA PROIECTUL DE LEGE PRIVIND CODUL CIVIL

Nr. crt.	Articolul din Proiectul de lege privind Codul civil	Amendamentul propus	Motivarea amendamentului	Motivarea respingerii amendamentului
1.	Răspunderea membrilor organelor persoanei juridice Art.220 – (1) Acțiunea în răspundere împotriva administratorilor, cenzorilor, directorilor și a altor persoane care au acționat în calitate de membri ai organelor persoanei juridice, pentru prejudiciile cauzate persoanei juridice de către aceștia prin încălcarea îndatoririlor stabilite în sarcina lor, aparține, în numele persoanei juridice, organului de conducere competent care va decide cu majoritatea cerută de lege, iar în lipsă, cu majoritatea cerută de prevederile statutare. (2) Hotărârea poate fi luată chiar dacă problema răspunderii persoanelor arătate la alin. (1) nu figurează pe ordinea de zi. (3) Organul de conducere competent desemnează cu aceeași majoritate persoana însărcinată să exercite acțiunea în justiție. (4) Dacă s-a hotărât introducerea acțiunii în răspundere împotriva administratorilor, mandatul acestora încetează de drept și organul de conducere	Alineatul (5) al articolului 220 se modifică și va avea următorul cuprins:	Este necesară eliminarea sintagmei „angajați în baza unui alt contract decât a unui contract individual de muncă”, deoarece continuarea raporturilor de muncă de către directorii acționați în justiție pentru pagubele aduse persoanei juridice până la soluționarea definitivă a acțiunii este de natură să prejudicieze grav interesele persoanei juridice, cele două părți aflându-se deja în conflict iar încrederea dintre acestea fiind, așadar, compromisă. Nu se poate susține că directorul, într-o asemenea situație, va acționa în continuare cu prudența și diligența cerută unui bun proprietar în interesul persoanei juridice, ci,	În urma discuțiilor purtate în cadrul subcomisiei parlamentare, s-a decis respingerea amendamentului.

	competent va proceda la înlocuirea lor. (5) În cazul în care acțiunea se introduce împotriva directorilor angajați în baza unui alt contract decât a unui contract individual de muncă, aceștia sunt suspendați de drept din funcție până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești.	„(5) În cazul în care acțiunea se introduce împotriva directorilor, aceștia sunt suspendați de drept din funcție până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești.” <i>Autor:</i> <i>Sever Voinescu Cotoi</i> <i>Deputat, PDL</i>	dimpotrivă, realitatea demonstrează că, în majoritatea cazurilor, acesta nu mai este un reprezentant credibil al persoanei juridice Pentru aceste motive și pentru egalitate de tratament juridic, Legea societăților comerciale nr. 31/1990 prevede expres soluția suspendării de drept a directorilor, indiferent dacă au fost sau nu angajați cu contract individual de muncă (art.155 alin.5), iar Codul muncii stabilește, în acord cu Legea nr.31/1990, că, în afara situațiilor prevăzute de art.50 lit. a)-h), contractul individual de muncă se suspendă de drept și „în alte cazuri expres prevăzute de lege” (art. 50 lit. i).	
2.	Cartea a II- a Titlul II Capitolul I Logodna	Se elimină Autor: Cseke Attila Senator UDMR	- căsătoria rămâne, conform proiectului de Cod civil, singura formă juridică de întemeiere a unei familii, logodna neaducând nimic în plus în vederea încheierii căsătoriei; - proiectul nu prevede	Amendamentul a fost respins. Criticile aduse prin amendamentul propus nu sunt de natură să înlăture realitatea că prin reglementarea

			formalități speciale pentru logodnă, aceasta putând fi dovedită cu orice mijloc de probă – aspect ce va putea atrage abuzuri; - dreptul de despăgubire pentru eventualele prejudicii suferite prin ruperea logodnei va crea un val de procese; - numărul căsătoriilor va scădea dacă cei logodiți își vor găsi siguranța juridică în consecința ruperii logodnei (dreptul la despăgubire)	logodnei se asigură consacrarea legală expresă a unei situații juridice existente în viața societății românești, de care, indubitabil, sunt legate efecte juridice specifice. Proiectul oferă un plus de rigoare unei stări de fapt și conferă protecție persoanelor care apelează la această instituție tradițională. In plus, propunerea de reglementare a logodnei a fost amplu dezbătută cu ocazia dezbaterilor parlamentare, decizându-se în favoarea soluției propuse de Guvern. Prin urmare, apreciem că reiterarea unor amendamente asupra cărora s-a luat deja o decizie nu își mai găsește justificare.
3.	Cartea a II-a	Denumirea paragrafului 3 se modifică și	-	posibilitatea Amendamentul a fost

	Titlul II Capitolul VII § 3. Divorțul prin acordul soților pe cale administrativă sau prin procedură notarială	va fi următoarea: „§3. Divorțul prin acordul soților pe cale administrativă,, Autor: Cseke Attila Senator UDMR, Consiliul Legislativ	desfacerii căsătoriei de către notarul public nu se justifică, având în vedere necesitatea asigurării simetriei juridice între încheierea căsătoriei și desfacerea acesteia, notarul public neavând nicio implicare, potrivit proiectului, la încheierea căsătoriei .	respins. Soluția legislativă a „divorțului prin procedură notarială” nu a figurat în forma inițială a Proiectului Codului civil, ci a fost introdusă în cadrul dezbaterilor în Comisia parlamentară specială, împotriva argumentelor aduse de către comisia tehnică de redactare a ante-proiectului. Totuși, deoarece asupra acestei soluții s-a tranșat, prin vot, în cadrul Comisiei parlamentare speciale, considerăm că este inacceptabilă înlăturarea sa în acest stadiu.
4.	Condiții Art.375 –(1) Dacă soții sunt de acord cu divorțul și nu au copii minori, născuți din căsătorie sau adoptați, ofițerul de stare civilă sau notarul public de la locul	Alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins: „Art.375 –(1) Dacă soții sunt de acord cu divorțul și nu au copii minori, născuți din căsătorie sau adoptați, ofițerul de	- idem	Amendamentul a fost respins. Este valabilă argumentarea de la

	căsătoriei sau al ultimei locuințe comune a soților poate constata desfacerea căsătoriei prin acordul soților, eliberându-le un certificat de divorț, potrivit legii. (2) Dispozițiile art.374 alin.(2) rămân aplicabile.	stare civilă de la locul căsătoriei sau al ultimei locuințe comune a soților poate constata desfacerea căsătoriei prin acordul soților, eliberându-le un certificat de divorț, potrivit legii.” Autor: Cseke Attila Senator UDMR		poziția 1.
5.	Procedură Art.376 – (1) Cererea de divorț se depune de soți împreună. Ofițerul de stare civilă sau notarul public înregistrează cererea și le acordă un termen de 30 de zile pentru eventuala retragere a cererii de divorț. (2) La expirarea acestui termen, ofițerul de stare civilă sau, după caz, notarul public verifică dacă soții stăruie să divorțeze și dacă, în acest sens, consimțământul lor este liber și neviciat. (3) Dacă soții stăruie în divorț, ofițerul de stare civilă sau, după caz, notarul public eliberează certificatul de divorț fără să facă vreo mențiune cu privire la culpa soților. (4) Dispozițiile art. 383 alin.(1) și alin.(3) se aplică în mod corespunzător. Dacă soții nu se înțeleg asupra numelui de familie pe care să îl poarte după divorț, ofițerul de stare civilă sau, după	Alineatele (1),(2),(3) și (4) ale art.376 se modifică și vor avea următorul cuprins: „Procedură Art.376 – (1) Cererea de divorț se depune de soți împreună. Ofițerul de stare civilă înregistrează cererea și le acordă un termen de 30 de zile pentru eventuala retragere a cererii de divorț. (2) La expirarea acestui termen, ofițerul de stare civilă verifică dacă soții stăruie să divorțeze și dacă, în acest sens, consimțământul lor este liber și neviciat. (3) Dacă soții stăruie în divorț, ofițerul de stare civilă eliberează certificatul de divorț fără să facă vreo mențiune cu privire la culpa soților. (4) Dispozițiile art. 383 alin.(1) și alin.(3) se aplică în mod corespunzător. Dacă soții nu se înțeleg asupra numelui de familie pe care să îl poarte după divorț, ofițerul de stare civilă emite o dispoziție de respingere a cererii de	- idem	Amendamentul a fost respins. Este valabilă argumentarea de la poziția 1.

	caz, notarul public, emite o dispoziție de respingere a cererii de divorț și îndrumă soții să se adreseze instanței de judecată, potrivit prevederilor art. 374. (5) Soluționarea cererilor privind alte efecte ale divorțului, asupra cărora soții nu se înțeleg, sunt de competența instanței judecătorești.	divorț și îndrumă soții să se adreseze instanței de judecată, potrivit prevederilor art. 374.” Autor: Cseke Attila Senator UDMR		
6.	Art. 377 – (3) În cazul constatării divorțului de către notarul public, acesta emite certificatul de divorț și înaintează, de îndată, o copie certificată de pe acesta la primăria locului unde s-a încheiat căsătoria, spre a se face mențiune în actul de căsătorie.	Alineatul (3) al art.377 se elimină. Autor: Cseke Attila Senator UDMR	- idem	Amendamentul a fost respins. Este valabilă argumentarea de la poziția 1.
7.	Refuzul ofițerului de stare civilă sau notarului public Art. 378 – (1) Dacă nu sunt îndeplinite condițiile art. 375 ofițerul de stare civilă sau, după caz, notarul public respinge cererea de divorț. (2) Împotriva refuzului ofițerului de stare civilă sau notarului public nu există cale de atac, dar soții se pot adresa cu cererea de divorț instanței de judecată, pentru a dispune desfacerea căsătoriei prin acordul lor sau în baza unui alt temei prevăzut de lege.	Articolul 378 se modifică și va avea următorul cuprins: „Refuzul ofițerului de stare civilă Art. 378 – (1) Dacă nu sunt îndeplinite condițiile art. 375 ofițerul de stare civilă respinge cererea de divorț. (2) Împotriva refuzului ofițerului de stare civilă nu există cale de atac, dar soții se pot adresa cu cererea de divorț instanței de judecată, pentru a dispune desfacerea căsătoriei prin acordul lor sau în baza unui alt temei prevăzut de lege.	- idem	Amendamentul a fost respins. Este valabilă argumentarea de la poziția 1.

	(3) Pentru repararea prejudiciului prin refuzul abuziv al ofițerului de stare civilă sau notarului public de a constata desfacerea căsătoriei prin acordul soților și de a emite certificatul de divorț, oricare dintre soți se poate adresa, pe cale separată, instanței competente.	(3) Pentru repararea prejudiciului prin refuzul abuziv al ofițerului de stare civilă de a constata desfacerea căsătoriei prin acordul soților și de a emite certificatul de divorț, oricare dintre soți se poate adresa, pe cale separată, instanței competente.” Autor: Cseke Attila Senator UDMR		
8.	Condiții de înscriere Art. 888 - Înscrierea în cartea funciară se efectuează în baza actului autentic notarial, a hotărârii judecătorești rămasă definitivă, a certificatului de moștenitor, sau în baza unui alt act în cazurile în care legea prevede aceasta.	Articolul 888 se modifică și va avea următorul cuprins: „Art.888 - Înscrierea în cartea funciară se efectuează în baza actului încheiat în formă autentică, a hotărârii judecătorești rămasă definitivă sau, după caz, în baza unui alt înscris în cazurile în care legea prevede aceasta.” Autor: Sever Voinescu Deputat, PDL	Modificarea pe care o propunem este de natură formală, ținându-se seama de distincția dintre „actul juridic” ca <i>negotium iuris</i> și „înscrisul” constatator (autentic sau sub semnătură privată), ca <i>instrumentum probationis</i>, care a stat la baza ambelor proiecte - Codul civil și Codul de procedură.	În urma discuțiilor purtate în cadrul subcomisiei parlamentare, s-a decis respingerea amendamentului.
9.	Renunțarea la dreptul de proprietate Art.889 - (1) Proprietarul poate renunța la dreptul său printr-o declarație autentică notarială înregistrată la biroul de cadastru și publicitate imobiliară pentru a se înscrie radierea dreptului. (2) În acest caz, comuna, orașul sau	Alineatul (2) al articolului 888 se modifică și va avea următorul cuprins: „(2) În acest caz, comuna, orașul	Apreciem că este necesară înlăturarea sintagmei „cu respectarea dispozițiilor legale privind transferul drepturilor reale imobiliare”, întrucât aceasta este vagă, putând fi interpretată în sensul	În urma discuțiilor purtate în cadrul subcomisiei parlamentare, s-a decis respingerea amendamentului.

	municipiul, după caz, poate cere înscrierea dreptului de proprietate în folosul său, în baza hotărârii consiliului local, cu respectarea dispozițiilor legale privind transferul drepturilor reale imobiliare, dacă o altă persoană nu a solicitat înscrierea în temeiul uzucapiunii. (3) În situația bunurilor grevate de sarcini reale unitatea administrativ-teritorială care a preluat bunul este ținută în limita valorii bunului.	sau municipiul, după caz, poate cere înscrierea dreptului de proprietate în folosul său, în baza hotărârii consiliului local, dacă o altă persoană nu a solicitat înscrierea în temeiul uzucapiunii.” <i>Autor:</i> <i>Sever Voinescu</i> <i>Deputat, PDL</i>	că prin aceste dispoziții legale se înțelege și cerința formei autentice, deși „hotărârea consiliului local”, care este un înscris autentic, este suficientă spre a servi ca temei pentru înscriere. În plus, conform art. 553 alin. (2), teza a doua: „Imobilele cu privire la care s-a renunțat la dreptul de proprietate conform art.562 alin.(2) se dobândesc, fără înscriere în cartea funciară, de comună, oraș sau municipiu, după caz și intră în domeniul privat al acestora prin hotărârea consiliului local.” Așadar, amendarea art. 889 alin. (2) în sensul propunerii de mai sus este suficientă pentru a asigura aplicabilitatea textului, în acord cu dispozițiile art. 553 alin. (2), teza a doua.	
10.	Deschiderea moștenirii Art.954 – (1) Moștenirea unei persoane se deschide în momentul decesului acesteia. (2) Moștenirea se deschide la ultimul domiciliu al defunctului.	Alineatul (2) al articolului 954 se modifică și va avea următorul cuprins: „(2) Moștenirea se deschide la ultimul domiciliu al defunctului. Dovada ultimului domiciliu se poate face cu certificatul de	Este necesară înlăturarea referirii la exclusivitatea dovedirii ultimului domiciliu prin certificatul de deces. Prin menținerea textului în forma actuală se abandonează soluția	În urma discuțiilor purtate în cadrul subcomisiei parlamentare, s-a decis respingerea amendamentului.

Dovada ultimului domiciliu se face cu certificatul de deces sau, după caz, cu hotărârea judecătorească declarativă de moarte rămasă definitivă. (3) Dacă ultimul domiciliu al defunctului nu este cunoscut sau nu se află pe teritoriul României, moștenirea se deschide la locul din țară aflat în circumscripția notarului public cel dintâi sesizat, cu condiția ca în această circumscripție să existe cel puțin un bun imobil al celui care lasă moștenirea. În cazul în care în patrimoniul succesoral nu există bunuri imobile, locul deschiderii moștenirii este în circumscripția notarului public cel dintâi sesizat, cu condiția ca în această circumscripție să se afle bunuri mobile ale celui ce lasă moștenirea. Atunci când în patrimoniul succesoral nu există bunuri situate în România, locul deschiderii moștenirii este în circumscripția notarului public cel dintâi sesizat. (4) Dispozițiile alin.(3) se aplică în mod corespunzător atunci când primul organ sesizat în vederea desfășurării procedurii succesorale este instanța judecătorească.	deces, dacă nu rezultă altfel din alte mijloace de probă, sau, după caz, cu hotărârea judecătorească declarativă de moarte rămasă definitivă.” Autor: Sever Voinescu Cotoi Deputat, PDL	general acceptată în prezent, pe baza unei îndelungate jurisprudențe confirmate de unanimitatea autorilor, conform căreia această dovadă se poate face cu certificatul de deces sau prin orice mijloc de probă.	
---	---	--	--

11.	Libertatea formei Art.1178 - Contractul se încheie prin simplul acord de voință al părților, capabile de a contracta, dacă legea nu impune o anumită formalitate pentru încheierea sa valabilă.	Articolul 1178 se modifică și va avea următorul cuprins: „Art.1178 - Dacă prin lege nu se prevede altfel, nicio formalitate nu este cerută pentru încheierea valabilă a contractului.” Autor: Sever Voinescu Cotoi Deputat, PDL	Apreciem că este necesară reformularea art. 1178, în vederea evitării paralelismului cu prevederile art. 1182, avându-se în vedere faptul că în ambele texte se folosește expresia „contractul se încheie”, ceea ce ar putea conduce la controverse de jurisprudență și doctrinare Precizăm faptul aceasta este o modificare solicitată de către Consiliul Legislativ, prin președintele Secției de drept privat, propunere cu care suntem de acord.	În urma discuțiilor purtate în cadrul subcomisiei parlamentare, s-a decis respingerea amendamentului.
12.	Determinarea prețului în funcție de greutatea lucrului vândut Art.1663 – Când prețul se determină în funcție de greutatea lucrului vândut, la stabilirea cuantumului său nu se ține seama de greutatea ambalajului.	Articolul 1663 se modifică și va avea următorul cuprins: „Art.1663 - Când prețul se determină în funcție de greutatea lucrului vândut, la stabilirea cuantumului său nu se ține seama de greutatea ambalajului, dacă prin lege sau prin contract nu se prevede altfel.” Autor: Sever Voinescu Deputat, PDL	Se propune ajustarea parțială a articolului întrucât nu se vede care este rațiunea superioară care ar face ca părților (care sunt cel mai bine informate în cazul concret respectiv) să nu le fie permis ca, prin convenția lor, așadar în deplină cunoștință de cauză, să stabilească în sensul că trebuie să se țină seama și de greutatea ambalajului.	În urma discuțiilor purtate în cadrul subcomisiei parlamentare, s-a decis respingerea amendamentului.
13.	Noțiune		Propunerea de eliminare a alin.	În urma discuțiilor

	Art.2054 – (1) Contractul de consignație este o varietate a contractului de comision care are ca obiect vânzarea unor bunuri mobile pe care consignantul le-a predat consignatarului în acest scop. (2) Contractul de consignație este guvernat de regulile prezentei secțiuni, de legea specială, precum și de dispozițiile privitoare la contractul de comision și mandat, în măsura în care acestea din urmă nu contravin prezentei secțiuni.	Alineatul (2) al articolului 2054 se elimină. Autor: Sever Voinescu Deputat, PDL	(2) din art. 2054 este determinată de faptul că din punct de vedere formal el este incorect iar din punct de vedere substanțial este inutil. Din punct de vedere formal, textul face referire la „prezenta secțiune” deși se aveau în vedere numai dispozițiile referitoare la contractul de consignație, care nu alcătuiesc o secțiune, ci o unitate (nedefinită expres) de nivel taxonomic inferior (notată cu „§”). Din punct de vedere substanțial, chiar și în absența textului se va ajunge la soluția pe care el își propunea să o reglementeze. Astfel, art. 2054 alin. (1) prevede despre contractul de consignație că este „o varietate a contractului de comision”. Articolul 2043 prevede despre contractul de comision că „este mandatul care are ca obiect ...”. Iar potrivit art. 1167, „(1) Toate contractele se supun regulilor generale din prezentul capitol. (2) Regulile particulare privitoare la anumite contracte	purtate în cadrul subcomisiei parlamentare, s-a decis respingerea amendamentului.
--	--	--	--	---

			sunt prevăzute în prezentul cod sau în legi speciale” În mod evident, din aceste texte rezultă că un contract de consignație este supus regulilor speciale referitoare la acest contract care se completează cu prevederile referitoare, în ordine, la contractul de comision, contractul de mandat și contracte în general, în măsura în care normele generale nu sunt incompatibile cu normele speciale. Soluția rezultând fără dubiu din texte exprese, reluarea sa într-un text special dificil de formulat cu acuratețe este inutilă.	
--	--	--	---	--